

ת"ד (פתח תקווה) 14876-10-23 - מדינת ישראל נ' חיים פלח

ת"ד (פתח-תקווה) 14876-10-23 - מדינת ישראל נ' חיים פלח שלום פתח-תקווה

ת"ד (פתח-תקווה) 14876-10-23

מדינת ישראל

נגד

חיים פלח

ע"י ב"כ עו"ד אשר ארבל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה מחוז מרכז פתח-תקווה

[14.01.2026]

כבוד השופט עמית בר

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 + סעיף 38(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.

חבלה של ממש ע"פ סעיף 38 לפקודת התעבורה - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.

התנהגות הגורמת נזק שגרמה לחבלה של ממש - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 + תקנה 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.

כתב אישום.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 08.09.2023, בשעה 19:20 או בסמוך לכך, נהג הנאשם במונית תוצרת סיטרואן, מספר רישוי 8793326, בפתח תקווה ברחוב צה"ל, מכיוון צפון לדרום כשהוא מתקרב לצומת עם רחוב משה שרת (להלן: "הצומת").

לפני הצומת ובסמוך לו, מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה להולכי רגל, וכן מוצב בסמוך לצומת, משמאל לכיוון נסיעת הנאשם, תמרור 306 ("תן זכות קדימה להולכי הרגל החוצים").

אותה שעה, חצה במעבר החצייה הנ"ל בהליכה רגילה, הולך רגל בשם ויטו חואטו גואטה (יליד 1947) (להלן: "הולך הרגל") ביחד עם כלבו, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם.

הנאשם נהג בקלות ראש בכך שפנה שמאלה בצומת ולא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחין מבעוד מועד בהולך הרגל ובכלבו אשר חצו במעבר החצייה הנ"ל, לא אפשר להם להשלים החצייה בבטחה, התקרב אליהם יתר על המידה ופגע בהם.

כתוצאה מהתאונה, נחבל הולך הרגל חבלות של ממש: שבר טיביאל פלאטו בברך שמאל וכן שבר באגן בלי תזוזה ברמוס פוביס מימין, אושפז בבית החולים מיום התאונה 08.09.2023 ועד ליום 14.09.2023, סך הכל 6 ימי אשפוז, אשר במהלכם עבר ניתוח וקיבוע שבר בברך שמאל וכן בהתאמה לכך. (בהתאם לכתב אישום מתוקן מתאריך 11.12.24 ולהחלטה מיום 12.12.24) הסדר הכרונוולוגי.

בתחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. במועד הדיון בתאריך 10.9.24 טען כי לא היה מגע בין הולך הרגל לרכבו של הנאשם וטען להיעדר קשר סיבתי. בתאריך 12.12.24 העיד הרופא אלון בן אורי אשר טיפל בנפגע בבית החולים ובאמצעותו הוגשו המסמכים הרפואיים. כמו כן העיד מר ויטו גואטה - הנפגע בתאונה. בדיון שהתקיים לאחר מכן ביום 07.07.25 הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן והורשע בהתאם. הדיון נדחה ליום 10.11.25 שעה 8.30 לצורך הגשת מסמכים רפואיים. טיעוני ב"כ המאשימה.

לטענת המאשימה, ביום 07.07.25 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, המייחסות לו עבירות של אי-ציית לתמרור 306 אי-מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, התנהגות הגורמת נזק, גרימת חבלות של ממש ונהיגה בקלות ראש. בתאונה זו, נגרמו להולך רגל ויטו חואטו גואטה (יליד 1947, כבן 76 במועד התאונה) חבלות של ממש: שבר טיביאל פלאטו בברך שמאל, שבר באגן ללא תזוזה ברמוס פוביס מימין. כתוצאה מכך, הוא נזקק לניתוח לקיבוע שבר בברך ולאשפוז בן 6 ימים.

הנאשם, יליד 1957, כבן 68, נוהג משנת 1975, צבר לחובתו 39 הרשעות קודמות, בהן בין היתר נהיגה באור אדום אי-עצירה בקו עצירה, קיפוח זכות משתמשי הדרך, נהיגה ברכב לא תקין שנאוסר שימוש בו, עצירת רכב על המדרכה, מהירות שימוש בטלפון נייד ועבירות נוספות. כאשר עבירתו האחרונה של הנאשם היא מיום 13.3.25. לטענת המאשימה, רשלנותו של הנאשם מצויה ברף העליון מאחר ומדובר בנהג מקצועי לכאורה - נהג מונית. בנוסף, התאונה התרחשה בשטח עירוני, כאשר במסלול נסיעת הנאשם, מצד שמאל, מוצב תמרור 306 (זכות קדימה להולכי רגל)

לאור האמור, המאשימה סבורה שאין מחלוקת כי רשלנותו של הנאשם היא ברף העליון וכי בית המשפט מחויב להירתם אף הוא במלחמה בתאונות הדרכים ובהתנהגות שלוחת רסן בכבישים, בדגש על חומרת העבירה והמסר הציבורי הנדרש.

כמו כן נטען, שבמקרה דומה בעפ"ת 11575-08-15 גנאדי קוסוי, הוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר, פיצוי ופסילה בת 30 חודשים, שבמסגרת ערעור לביהמ"ש המחוזי, הומר ל- 50 ימי מאסר בפועל בעבודות שירות ול- 15 חודשי פסילה.

המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל שיכול וירצה בדרך של עבודות שירות שלא יפחת מ-4 חודשים, מאסר מותנה, פסילה שלא תפחת מ-30 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

המאשימה צירפה פסיקה להלן: רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, לע"פ 11575-08-15 גנאדי קוסוי נ' מדינת ישראל. ב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם מבקש לכבד את ההסדר, בשל מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם. הנאשם בחר לקחת אחריות, חסך זמן שיפוטי, וזמן אישי של הנאשם והודה. לטענתו, כל הופעה של הנאשם כרוכה בכאב וסבל ולא היה המצב הרפואי שונה התיק היה מתנהל עד סופו, שכן מדובר בתיק הצמדה שבוחן לא נוכח בשטח. כמו כן, טוען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה מכוח נטילת אחריות מוחלטת בתאונה. בנוסף צוין ב"כ הנאשם, כי בהתחשב בכך, שהנאשם עם שנות נהיגה רבות - היה נהג מונית עד למחלתו ניתן לומר כי עברו אינו מן החמורים. עוד טען, כי מדובר בנאשם סובל מנכות נוירולוגית כמעט מוחלטת, וכי ממילא בטרם יחודש רישונו, יהיה עליו לעמוד במרב"ד. העובדה כי אדם אינו כשיר לבצע עבודות שירות ולא של"צ אינה עילה להחמרה. על כן, מבקש ב"כ הנאשם להסתפק ברכיב של פסילה, רכיב התחייבות, להביא בחשבון את תקופת הפסילה בה נפסל, את החיסכון בזמן שיפוטי, ונטילת האחריות. ב"כ הנאשם מבקש שלא לגזור קנס שכן הנאשם חי על קצבת המל"ל. מסמכים רפואיים שהגיש ב"כ הנאשם.

מסמך רפואי מתאריך 28.4.25.

מהמסמך עולה עי הנאשם בן 67 עם רקע של התדרדרות וריבוי נפילות לאחרונה. אושפז בבלינסון ועבר בירור ללא ממצא מסביר. עבר MRI ממצא ממצאים טראומטיים ודימום תת עכבישי. במסמך נכתב כי:

הנאשם כעת גר בביתו עם מטפל צמוד. סובל מהחמרה תפקודית לאחרונה. בנוסף סובל מהפרעת מצ"ב רוח ונדודי שינה ניכרים. ללא תיאור של הזיות ראייה או שמיעה. ניסה טיפולים שונים ללא הטבה. בבדיקתו - בהכרה מלאה, דיבור תקין, עין שמאלית פטוסיס ידוע מאז הנפילה, שאר העצבים הקרניאלים תקינים, כוח גס שמור בידיים, הגבלה אנטלגית בשתי הרגליים, מתנייד בעזרת כיסא גלגלים. לסיכום:

רושם לירידה תפקודית ניכרת. הומלץ להתחיל טיפול פיזיותרפי. הוספת כדור של קלמנרבין לפני השינה והשלמת ייעוץ פסיכיאטרי. הודגש, כי החולה מוגבל מאוד תפקודית וזקוק לעזרה בתפקודיו הבסיסיים - זקוק למטפל קבוע 24/7. הופנה לשיקום פיזיותרפיה בבית ולפסיכיאטר מומחה.

ב"כ הנאשם הגיש 'טופס העברה/שחרור סיעודי' מתאריך 30.10.25.

מהאישור עולה כי הנאשם אושפז באופן אקטיבי לצורך כריתת גידול פפילרי נרחב בשלפוחית השתן. והשתחרר לביתו לאחריו להמשך מעקב וטיפול אמבולטורי. אישור להעסקת עובד זר.

ב"כ הנאשם צירף היתר להעסקת עובד זר בענף הסיעוד מטעם רשות האוכלוסין וההגירה, לפיו אושרה בקשתו של המבקש, מר' פלח חיים, להעסקת עובד זר (היתר מס' 448857822) לתקופה שבין יום 8.6.25 ועד ליום 31.1.29.

הזמנה לניתוח מרכז רפואי מעני הישועה.
הנאשם צירף הזמנה לניתוח TURT ליום 2.12.25.
דברי הנאשם מפרוטוקול הדין מיום 16.9.25 עמוד 11 שורה 19
הנאשם:
היום אני בן 68. עבדתי בבניין. לאחר מכן נהג מונית משנת 2000.
מבחינה רפואית, יש לי עוזר שהמל"ל משלם עליו, צורפו על כך אישורים.
אני הולך עם הליכון, הפחד שלי מנפילה. עכשיו אני עובר בדיקות לפני ניתוח. יש לי גידול בשלפוחית. הכל בתהליך.
דיון והכרעה.
קביעת מתחם העונש ההולם
תיקון 113 לחוק העונשין קובע את עיקרון ההלימה בין חומרת מעשיו של הנאשם לבין העונש הראוי לו כעיקרון
המנחה בגזירת הדין. לצורך כך, נדרש בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע
הנאשם ולאחר מכן לקבוע את מקומו של הנאשם במסגרת המתחם על פי השיקולים המפורטים בדיון, תוך אפשרות
לסטות לחומרא או לקולא מן המתחם שנקבע.
להלן אדון במתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם;
הערכים המוגנים :
הערכים המוגנים בגדרי עבירות התעבורה בכלל, והעבירות של גרימת תאונת דרכים בפרט, הם ההגנה על שלום
הציבור ובפרט ציבור משתמשי הדרך, וההגנה על חיי אדם ושלמות גופו. ראה עפ"ת (ב"ש) 27985-02-20 מדינת
ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון 29.7.20.
בתי המשפט קבעו כי במקרים של חבלות ופציעות חמורות, לענישה ההולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם
גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא כאמור אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות קשות.
מידת הפגיעה בערך המוגן :
מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות של תאונות דרכים נמדדת בשני פרמטרים עיקריים.
א: מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
ב: מידת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה.
מתוך עפ"ת (ב"ש) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון 29.7.20 כב' השופטת גלית שלו.

"מבחינת מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בעבירות של גרימת תאונת דרכים יש לבחון בעיקר את מידת הרשלנות בה נהג הנאשם, ואת מידת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה. כמובן, שאין באמור כדי לגרוע מהצורך לבחון את מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כקבוע בחוק העונשין, לרבות העבירות הנלוות שבוצעו וכל נסיבה אחרת שיש בה להשפיע על חומרת מעשה העבירה ועל מידת אשמו של הנאשם."

לעניין זה ראה גם עפ"ת (חיפה) 38184-02-12 שמעון דהן נ' מדינת ישראל; עפ"ת 56620-12-11 זילבר נ' מדינת ישראל (2011).

א: מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
הנאשם נהג ברכב ציבורי - ונהג במונית. כמו כן האירוע אירע כאשר הנאשם היה עם רכבו על מעבר חצייה. נתונים אלה מגדילים את חובת הזהירות של הנאשם.

ב: מידת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה פירוט מצבו של המעורב כיום.
הולך הרגל המעורב נפגע העבירה מר ויטו גואטה בן 76. הנזקים שנגרמו למעורב הם שבר טיביאל פלאטו בברך שמאל, עבר ניתוח לקיבוע השבר. שבר באגן ללא תזוזה ברמוס פוביס מימין. אושפז בבית החולים מיום התאונה 08.09.2023 ועד ליום 14.09.2023, סך הכל 6 ימי אשפוז. (ראה טיעוני המאשימה בכתב לעונש)

בתאריך 12.12.24 העיד הנפגע בתאונה וסיפר על מצבו הרפואי לאחר ובעקבות התאונה. אציין כי אף שהנאשם הודה בכתב האישום, אך אתייחס לדברים שאמר הנפגע לגבי מצבו הרפואי בלבד, ולא לצורך קביעת ממצאים ביחס לאחריות הנאשם בתאונה (אשר הודה באחריותו). עוד אציין כי אמנם הבאת ראיות למצבו של המעורב, ביחס לדברים שלא רשומים בכתב האישום הן החריג. על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, נקבע כי ניתן יהיה לחרוג מכלל זה רק במקרה בו לא ניתן היה לטעון לגבי עובדות או נסיבות אלו בשלב בירור האשמה, או על מנת למנוע עיוות דין, כאמור בסעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין (ראו ע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלונית [פורסם בנבו] (14.5.15), ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.14), והפסיקה שהוזכרה בהם). ראה גם עפ"ת (ב"ש) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון 29.7.20 כב' השופטת גלית שלו. לכן, יש לתת משקל לעדות המעורב ביחס למצבו הרפואי בבית המשפט למרות שלא כל הדברים מופיעים בכתב האישום.

מתוך דברי המעורב בעדותו בבית המשפט מיום 12.12.24 עמוד 10 שורה 21 ואילך:
ש. כתוצאה מהתאונה שנגרמה לך, אילו חבלות נגרמו לך?

ת. באגן התחתון ימינה ושמאלה יש סדקים ואני לא יכול עד היום לשבת. קשה לי ימינה ושמאלה. שתלו לי ברזלים (מצביע על ברך שמאל) מהתאונה אין לי שליטה על שתן מאז. עד היום הולך עם טיטולים 24 שעות. החיים האלה לא חיים. רצה לקחת לי את החיים מהתחלה, עכשיו החיים שלי הרוסים עד הסוף. אני היום בן 77 ו- 8 חודשים. התאונה הייתה כשהייתי בן 77.

ש. סיפרת לבית המשפט שיצאת לטיול עם הכלב. לפני התאונה ואחרי התאונה מצבך?
ת. לפני התאונה- הייתי רגיל, טיילתי עם האוטו והיום אחרי התאונה, לא יכול שום דבר, יש לי בעיה רצינית, צריך עזרה מהילדים, נפלה עליהם העזרה דרך ביטוח לאומי הביאו לי מישהו שלא רצה כל כך, ואשתי מטפלת בי כל היום עם עזרה של הבת שלי והבן. אני הולך ברגל טיפה 5 מטר, מחזיק בידיות עם שביל מיוחד ושוטפים אותי והכול, שמים לי טיטול ומושיבים אותי, אני לא יכול לשים נעליים, באמצע הלילה הטיטול מתמלא ומעירים אותי ומחליפים לי. אני קובע כי רף הפגיעה מידת הפגיעה בנפגע היא ברף בינוני - גבוהה. נתתי משקל לכך שהנפגע היה בן 77 בזמן התאונה ועל כך שיכולת השיקום בגיל זה נמוכה יותר וקשה יותר.
מדיניות הענישה:

רעפ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל (31.3.2019).

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך להחמיר בענישה בעבירות תעבורה כבעניינו, תוך שנקבע כי ריבוי תאונות הדרכים בארץ מחייב ענישה מחמירה אשר תסייע בביסוס כללי הזהירות הנדרשים לצורך שמירה על שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך (ראה גם: רע"פ 9094/18 בושרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.1.2019)).
רעפ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל ב (24.6.2012).

"לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן."
רע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מדינת ישראל, תאריך 21.4.2005.

פגיעה וחבלות של ממש לילד בן 6 במעבר חציה. כתוצאה מהתאונה פגע ראשו של הקטין בעמוד בטון על שפת המדרכה והוא נחבל חבלות של ממש.

בית המשפט לתעבורה את העונשים הבאים: העונש שנגזר:

6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים, ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישון נהיגה לתקופה של 5 שנים.

בית המשפט העליון אישר את גזר הדין של בית משפט קמא.
רע"פ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל (24.1.19)

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה מנתיב הנסיעה. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנהג הרכב המעורב חבלות של ממש (שכללן שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמוס פוביס, שבר סבטרוכונטרי מימין, ושבר בטרוכונטר משמאל, הוא נזקק לאשפוז, לניתוחים רבים ולהליך שיקומי).

נע בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם:

45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי.

בקשת רע"פ נדחתה. הערות:

רע"פ 458/15 מחבוש נ' מדינת ישראל (22.01.15)

המבקש, בעל עבר תעבורתי שאינו מכביד, הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה, אי שמירה על הימין וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. בית המשפט קבע כי רשלנותו של הנאשם הינה בדרגה גבוהה. כתוצאה מהתאונה נפצע נהג הרכב המעורב, שעמד על השול הימני מחוץ לרכבו באופן קשה (קטיעת כף רגל ושברים בירך) אשר הותיר אותו נכה (אך לא נטען כי הינו סיעודי).

בית משפט קמא גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, פסילה בת 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. העונש שנגזר:

הערות:

ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.
רע"פ 8588/16 משה רז נ' מדינת ישראל (08.11.16).

נסיבות המקרה:

המבקש הורשע בעבירות של נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב, נהיגה במהירות בלתי סבירה, וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. הנהגת המעורבת נחבלה בגופה, בפניה ובראשה, נאלצה לעבור 3 ניתוחים, ובהמשך נזקקה לשיקום ביתי כחצי שנה והסתייעה בקביים בהליכה (אך לא נטען כי הינה סיעודית).

העונש שנגזר:

בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל למשך 36 חודשים, ועונשים נלווים. ערעור המבקש על חומרת עונשו ובקשת רשות ערעור נדחו.

הערות:

קביעת המתחם בתיק זה.

לאור הפסיקה הנוהגת והנסיבות שפורטו ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, אני קובע כי במקרה זה מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, אני קובע כי מתחם העונש ההולם כולל רכיב של עונש של"צ ברף הגבוה או מאסר בפועל המתחיל מ - 1 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד 9 חודשים. במקרים החריגים והקשים יש לקבוע מאסר בפועל בדרך של כליאה. לצד רכיב פסילת רישיון לתקופה של 12 חודשים ועד ל- 6 שנים, ועונשים נלווים בדמות מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי.

מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. (נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין התשל"ז 1977).

בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין - התשל"ז 1977 השוקל את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת מתחם הענישה הם הנתונים הבאים:

· הנאשם כבן 68

· הנאשם לקח אחריות, הודה והורשע בגין המיוחס לו בכתב האישום לאחר שהחל ניהול הוכחות.

עברו התעבורתי של הנאשם:

הנאשם נהג משנת 1975, צבר לחובתו 39 הרשעות קודמות שבהן. הנאשם נהג מונית ולא היה מעורב בתאונות דרכים בעברו. ניתן לומר כי עברו אינו מכביד ביחס לעבר ולתחום העיסוק בו הוא נהג. רוב העבירות של הנאשם התיישנו אך לא נמחקו.

כל הרשעותיו של הנאשם הן מסוג ב"מ פרט למקרה אחד של הזמנה לדין אחת משנת 1980 בגין עבירות מהירות. מצבו הרפואי של הנאשם כיום.

מהמסמכים שצירף הנאשם ובפרט היתר להעסקת עובד זר בענף הסיעוד מטעם רשות האוכלוסין וההגירה ניתן ללמוד כי הוא זקוק לעזרה צמודה ברוב פעולות היום יום וכי הנאשם אינו מסוגל לתפקד באופן רגיל.

במהלך ההליך בית המשפט נחשף להתדרדרות במצבו הרפואי של הנאשם, כאשר בתחילת ניהול ההליך הגיע לבית המשפט על רגליו ובסופו של ההליך הגיע לאולם בית המשפט עם מטפל מלווה בכיסא גלגלים. "סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק"

האפשרות לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק, ובראשם בשל מצב רפואי חריג, נקבעה לראשונה בפסק הדין בעניינו של אורי לופוליאנסקי, בע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015) בית המשפט העליון קבע כי במקרים חריגים וקיצוניים, שאינם נופלים לחריג השיקום (סעיף 40 לחוק העונשין), ראוי יהיה לחרוג ממתחם הענישה משיקולי צדק. קביעה זו נובעת מעקרון המידתיות בענישה הנגזר מחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ומאפשרת לבית המשפט להגיע לתוצאה צודקת והוגנת במקרים פרטניים.

למעשה מדובר בהרחבה פסיקתית של החריגים המנויים בהוראת סעיף 40' לחוק העונשין, לפיו רשאי בית המשפט לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. כאשר הכוונה בחוק לאותם מקרים בהם נטל הנאשם חלק בהליכי טיפול ושיקום אשר הביאו לשינוי משמעותי, עד כדי מהפך של ממש באורחות חייו, כגון בעקבות הליכי גמילה מסמים או מאלכוהול או השתתפות מוצלחת בקבוצות טיפוליות או במסגרות שיקומיות אשר הביאה להפחתה ניכרת בסיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד. ראו ת"פ (מחוזי מרכז) 9625-07-18 מדינת ישראל - רשות התחרות נ' צבי סער (15.04.2024). כמו כן ראו לעניין זה ראו יורם רבין, יניב ואקי דיני עונשין - כרך ג: הענישה הפלילית (2022) |פרק 3 הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

להלן דוגמאות למקרים בהם חרגו בתי המשפט לקולא משיקולי צדק (ולא משיקולי שיקום). עפ"ג (חיפה) 853-05-18 אשבל נ' מ"י (23.5.19); ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מ"י (30.12.20); ת"פ 15328-11-19 מ"י נ' בניאגויב (28.6.20); ת"פ (ת"א) 30845-01-17 מ"י נ' טבדישווילי 25.11.19.

לאור מצבו הרפואי של הנאשם, בו השתכנעתי כי הנאשם מצוי במצב הקרוב למצב סיעודי כאשר הוא מתקשה בהליכה ובתפקוד יום יומי ונעזר במטפל צמוד באישור הביטוח הלאומי, לא יהיה זה נכון במקרה זה להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות וגם לא בדרך של של"צ, דבר אותו לא יהיה הנאשם מסוגל לרצות. עוד אציין כפי שקבע כבוד השופט ציון קאפח בת"פ 30845-01-17 בית המשפט המחוזי בתל אביב 25.11.19 בעניין נאשם שהורשע בעבירה של שוד ולקראת שימוע הכרעת הדין נדרס על ידי אוטובוס ונפצע קשה מאוד. בית המשפט קבע בין היתר, כי, שהותו של הנאשם במסגרת שב"ס תטיל על שב"ס נטל מיותר ומכביד. עוד אציין, כי מצבו הרפואי של הנאשם, מאיין את החשש למסוכנות בכלל ובתחום הנהיגה בפרט. במקרה זה ללא נסיבות חריגות של הנאשם, היה מקום להטיל עליו עונש מאסר בעבודות שירות ברף הנמוך. העבירה נגרמה כתוצאה מנהיגה. לאור מצבו הרפואי של המבקש, נראה כי הוא אינו מסוגל לנהוג וגם לא לרצות עונש של"צ או עונש בעבודות שירות. גם שהותו של הנאשם במסגרת שב"ס תטיל על שב"ס נטל מיותר ומכביד. אמנם לא מדובר בהליך שיקומי שעבר הנאשם המצדיק חריגה ממתחם הענישה, אך נראה כי לאור מצבו הרפואי של הנאשם, ולאור הפסילה הארוכה שתוטל עליו, החשש להישנות המעשים כתוצאה מנהיגה יפחת באופן משמעותי. במקרה חריג זה אני סבור כי הטלת פסילה ארוכה החורגת מהמתחם לחומרא חלף הטלת עונש מאסר בעבודות שירות או עונש של"צ יאזנו את רכיבי הענישה הראויים ויתנו מקום לשיקולים של חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי צדק.

כמו כן מורה כי גזר הדין של הנאשם יופנה למרב"ד, על מנת לוודא שאם הנאשם יבקש לחדש את רישיון הנהיגה בתום תקופת הפסילה יוכל לעשות זאת רק לאחר שיעבור את הבדיקות הרפואיות המתאימות. לאור כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות ובשים לב למתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם אני מוצא להטיל עליו את העונשים הבאים:

מאסר על תנאי

מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה מעורבות בתאונת דרכים יחד עם גרימת חבלות של ממש או נהיגה בזמן פסילה. פסילה בפועל

פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. הפסילה תחל להימנות החל מתאריך 26.12.24 מועד בו הפקיד את רישיון הנהיגה במסגרת בפ"ת 11785-12-24. אין צורך בהפקדה נוספת. פסילה על תנאי

פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי להטיל עליו עונש כלכלי. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין למרב"ד והנאשם יופנה למרב"ד ככל ויבקש לחדש את רישיון הנהיגה בתום תקופת הפסילה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ו, 14 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.